

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲדָּ וְרַק לְשֵׁם שְׁמַיִם.

לְמִיפָּרֵק קוּב"ה וּשְׂכִינִיתָהּ וְיִשְׂרָאֵל מִגּוֹ גְלוּתָא. עֵינִי בֹהֵר
הַקְדוּשׁ כִּי תִצָּא דף רפ"א. בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. לְשׁוֹן תְּפִילַת רַבִּי חַיִּים
וַיִּטָּא. לְתַקּוֹן הַשְׂכִּינָה הַקְדוּשָׁה, וּלְתַקּוֹן כָּל יִשְׂרָאֵל עִם הַשֵּׁם.
לְשׁוֹן הַרְמַח"ל. וְלַעֲשׂוֹת נְחֻמַּת רוּחַ גָּדוֹל לְהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ וְיִתְעַלֶּה.
לְשׁוֹן הַיְסוּד וְשׁוֹרֵשׁ הָעֲבוּדָה.

מזמור לאסף לשולחן שבת

פרשת ויצא תשפ"ה עלון מספר 53 נשמח לקבל הארות

ע"פ הרמב"ן: "וכאשר תקום מן הספר תחפש באשר למדת אם יש בו
דבר אשר תוכל לקימו" וכן משמע בזהר הקדוש ויקרא דף נג: ד"ה ר"י

לסעודה הראשונה

אדם שגר בשכנות של צדיק שנפטר, או שעבר לגור
במקום אחר, צריך להשתדל להשלים את החסר.

פסוק י: פרש"י ויצא. לא היה צריך לכתוב אלא וילך יעקב
חרנה, ולמה הזכיר יציאתו, אלא מגיד שיציאת צדיק מן
המקום עושה רושם, שבזמן שהצדיק בעיר, הוא הודה,
הוא זיוה, הוא הדרה, יצא משם פנה הודה פנה זיוה וכו'.

לא זכיתי להבין: א. מה החילוק בין הודה, זיוה, והדרה.
ב. מה בא למדנו. ולתרץ קושיא ב, בעזרת השם יתברך
ללמד שאם אדם גר בשכנות של צדיק, ונפטר, או שעבר
לגור במקום אחר, (או שהוא עבר) שצריך להשתדל להשלים
את החסר, על ידי חיזוק בתורה וביראת שמים טהורה.

וכן מצינו בספר "תשובות הגאונים שערי תשובה" (סימן
קעח) שכאשר רב נפטר עשרה תלמידיו קיבלו על עצמם
קבלות של חסידות שרב היה נוהג בהן.

וְתַפְסֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִים אֶת מַה שְׁלֻמְדָּנוּ, וְכִדְאִי לְהַתְפַּסֵּל
דְּרַךְ תַּנְוִנוּתִים וְכָלֵב וְשִׁבְרָ וְנִדְרָה:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אִם אֵחִידָה עֹכֵן שֶׁל צַדִּיק, וְנִפְטָר, או עֹזֵב אֶת
מְקוֹם מְגוּרָיו, או שְׂאֵנִי עֲבֵרְתִּי, יְהִי רַצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שֶׁתּוֹכְנִי בְּכָלֵל
עֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוּבֶיךָ הַקְדוּשִׁים, לְהַתְחַזֵּק בְּתוֹרָה וּבִירָאֵת
שְׁמִים טָהוֹרָה.

פרש"י וישם מראשותיו. עשאו כמין מרוב סביב לראשו,
שירא מפני חיות רעות, התחילו מריבות זו את זו, זאת
אומרת עלי ניח צדיק את ראשו, וזאת אומרת עלי ניח,
מִיֵּד עֲשָׂאן הַקְב"ה אֲבָן אַחַת, וְזֶהוּ שְׁנֵאמַר וַיִּקַּח אֶת הָאֲבָן
אֲשֶׁר שֵׁם מְרֹאשׁוֹתָיו.

בעזרת השם יתברך מכאן למדנו שלושה לקחים:

השם יתברך חפץ שלא יהיו מריבות בעולם כלל

ואפילו בין דוממים, ואפילו רגע אחד

א. וא"ת מאי נפקא מינה אם יש מריבות בין האבנים, עד
שהקב"ה החליט מִיֵּד לעשותן אבן אחת, בעזרת השם
יתברך י"ל על פי מה שכתוב בשולחן ערוך (סי' פט סעיף ב)
ששמו של הקב"ה שלום, ועל פי המבואר בגמרא ברכות (ז'
מאי רות וכו') הכוונה שזאת המהות שלו, ולכן אינו חפץ
שיהיו מריבות בעולם כלל ואפילו בין דוממים, ואפילו רגע
אחד, וכל שכן בין יהודים, שקראם בנים כמו שכתוב
(דברים יד א) בנים אתם להשם אלוקיכם.

וכל מי שיזכה להתבונן בזה יזכה להזדרז לברוח ממחלוקת
מאוד מאוד תמיד כל ימי חייו.

וְתַפְסֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִים אֶת מַה שְׁלֻמְדָּנוּ, וְכִדְאִי לְהַתְפַּסֵּל
דְּרַךְ תַּנְוִנוּתִים וְכָלֵב וְשִׁבְרָ וְנִדְרָה:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רַצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שֶׁתּוֹכְנִי עֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל,
בְּנִיךָ אֱהוּבֶיךָ הַקְדוּשִׁים, לְכַרּוֹז מִבְּחוּלִיקַת תְּמִיד כָּל יְמֵי חַיֵּי.

לסעודה השניה:

כל שכן כאשר יהודי רוצה לקיים מצוה,
ודאי שהשם יתברך יסייע אותו

ב. בעזרת השם יתברך מכאן למדנו קל וחומר אם כאשר
הדומם רק מגלה דעתו שרוצה לעשות מצוה השם יתברך
מסייע לו, שהרי עשאו אבן אחת, כל שכן כאשר יהודי
רוצה לקיים מצוה, ודאי שהשם יתברך יסייעו וכדברי
הגמרא הקדושה ביומא לח: בא לטהר מסייעין אותו.

אמנם עיני בחובות הלבבות (שער הבטחון פרק ד ד"ה והוא
כי) שכתב שתפקידנו בקיום המצוות הוא: א. לבחור לעשות
טוב. ב. להתחיל להכין עצמו ולהתאמץ לעשות. (על פי מרפא
לנפש) ג. שישתדל לגמור את המעשה באבריו. אבל השלמת
המצוה אם יזכה לעשות או לא הוא ביד השם יתברך,
כלשונו: "ולא הניח ברשותנו השלמת המעשה בעבודה
ובעברה". ושרק על החלק הזה צריך לבטוח בהשם יתברך.

וְתַפְסֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִים אֶת מַה שְׁלֻמְדָּנוּ, וְכִדְאִי לְהַתְפַּסֵּל
דְּרַךְ תַּנְוִנוּתִים וְכָלֵב וְשִׁבְרָ וְנִדְרָה:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רַצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שֶׁתּוֹכְנִי בְּכָלֵל עֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל,
בְּנִיךָ אֱהוּבֶיךָ הַקְדוּשִׁים, לְדַעַת, לְכוֹר, וּלְהַשִּׁיב אֶל לִבִּי
שְׁכֵאשׁוּר יְהוּדִי רוֹצֵה לְקַיִים מִצְוָה, וְדֹאֵי שְׂאֵתָה מִסִּיעָו.

כל הנבראים רוצים להיות משמשי האדם השלם

ג. בעזרת השם יתברך עוד למדנו את דברי המסילת ישרים
(פרק א דיבור המתחיל: ובענין אבני המקום) שכל הנבראים
רוצים להיות משמשי האדם השלם, (ובברכות ו: לא נברא וכו'
ויתכן שמי שרוצה ומשתדל באמת להיות האדם השלם, בכלל זה)
(ולפי זה מובן הנוסח (בברכת ברכ עלינו) חוס ורחם עליה ועל כל
תבואתה ופרותיה, כלומר שירחם עליהם ויזכם להיות משמשי
האדם השלם) ומכאן נבין את גודל החשיבות של האדם השלם.

וְתַפְסֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִים אֶת מַה שְׁלֻמְדָּנוּ, וְכִדְאִי לְהַתְפַּסֵּל
דְּרַךְ תַּנְוִנוּתִים וְכָלֵב וְשִׁבְרָ וְנִדְרָה:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רַצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שֶׁתּוֹכְנִי בְּכָלֵל עֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל,
בְּנִיךָ אֱהוּבֶיךָ הַקְדוּשִׁים לְהַבִּין אֶת גְּדוּלַּת הַחֲשִׁיבוּת שֶׁל הָאָדָם
הַשְּׁלֵמָה, שֶׁהֵרִי כָּל הַנְּבִרָאִים רוֹצִים לְהִיטֵב מִלְּמַשְׁיוֹ.

כל מי שאינו מסתכל בנשים, על אחת כמה וכמה באשת

חברו, אין יצר הרע שולט בו.

פסוק יג פרש"י: ואלהי יצחק. אף על פי שלא מצינו במקרא
שייחד הקב"ה שמו על הצדיקים בחייהם וכו' כאן ייחד שמו
על יצחק, לפי שכהו ענינו, וכלוא בבית, והרי הוא כמות, ויצר
הרע פסק ממנו. (תנחומא תולדות ז)

בעזרת השם יתברך מכאן משמע שעיקר היצר הרע תלוי
בעניינים, וכן משמע מדברי חז"ל הקדושים בסוף המעשה על
רבי מתיא בן חרש (מובא בילקוט שמעוני ויחי מט) מִפְּאֵן
אֶמְרוּ חֲכָמִים, כָּל מִי שְׂאֵינוּ מְסַתֵּפֵל בְּנָשִׁים, עַל אַחַת כְּמָה
וְכְמָה בְּאֵשֶׁת חֲבֵרוֹ, אֵין יֹצֵר הָרַע שׁוֹלֵט בּוֹ.

וכאשר יזכה האדם להשיב אל ליבו דבר זה יזכה להתחזק
בשמירת העניינים תמיד כל ימי חייו.

וְתַפְסֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנוֹכָה לְקַיִים אֶת מַה שְׁלֻמְדָּנוּ, וְכִדְאִי לְהַתְפַּסֵּל
דְּרַךְ תַּנְוִנוּתִים וְכָלֵב וְשִׁבְרָ וְנִדְרָה:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רַצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שֶׁתּוֹכְנִי עֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל,
בְּנִיךָ אֱהוּבֶיךָ הַקְדוּשִׁים לְהַתְחַזֵּק תְּמִיד בְּשִׁמְרִית הַעֲיִנִּים
וּבְזִכּוֹת זֶה אֲזִכָּה שֶׁהֵיִצֵּר הָרַע לֹא יִשְׁלֹט בִּי.

פס' כב: אַעֲשֶׂרְנִי לָךְ. לא זכיתי להבין מדוע לא מנוקד לך.

פרק כט פסוק יא: וַיֵּשֶׂא אֶת קִלּוֹ וַיַּבֵּךְ. פרש"י לפי שצפה
ברוח הקודש שאינה נכנסת עמו לקבורה. לא זכיתי להבין
מדוע רצה שתכנס עמו לקבורה.

יתנהג בחכמה עם הרשע ולא ימהר לעשות את רצונו

פסוק יג: פרש"י ויחבק. כשלא ראה עמו כלום, אמר, שמא זהובים הביא והנם בחיקו (בראשית רבה שם) וינשק לו. אמר, שמא מרגליות הביא והם בפיו (שם)

בעזרת השם יתברך מכאן למדנו שאם האדם רואה שהרשע מראה לו גילויי אהבה, ידע שכנראה אינו עושה כן אלא מחמת שרוצה לקבל ממנו איזה דבר.

ונפקא מינה שצריך להתנהג בחכמה ולא ימהר לעשות את רצונו. (וכידוע שהרבה אנשים נפלו בפח על ידי הרשעים)

וְתַפְּלֵל לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ שְׂשׂוּכָה לְקַיִים אֶת מַה שְּׁלֵמְדֵנוּ, וְכִדְאֵי לְהַתְפַּלֵּל דְּרָךְ תַּחֲנוּנִים וּבְכָל וְשִׁבְרָה וְנִדְרָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּלְּכֵנִי בְּכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוֹבֶיךָ הַקְדוּשִׁים, לְהַזְהִיר מֵעֲצָתָם שֶׁל הָרָשָׁעִים.

השם יתברך מנהל את עולמו בהשגחה פרטית מדוקדקת

זה לשון הזהר הקדוש פרשת ויצא דף קמח. רבי יצחק הנה יתיב יומא חד קמי מערתא דאפיקותא, אעבר חד בר נש ויתרין בני עמיה. והנה אמר חד לחד, דא תוקפא דשמשא, מסטרא דדרום איהו. ועלמא לא אתקיים אלא על רוח, בגין דרוח איהו קיומא שלימו דכל סטרין, ואלמלא דאיהו קיימא בשלימו, לא יכיל עלמא לאתקיימא. **תרגום על פי מתוך מדבש:** רבי יצחק הנה יושב יום אחד לפני מערה של מקום הנקרא אפיקותא. עבר איש אחד ושני בנים עמו, וחוס השמש הכה עליהם, והנה אחד אומר לאחד, חזק השמש הנה הוא מצד הדרום, ואין העולם מתקיים אלא על הרוח, כי הוא מקרר את חוס השמש, משום שהרוח היא קיום השלמות של כל הצדדים, ואלמלא שהוא עומד בשלמות, אין העולם יכול להתקיים.

אם מזמינים אותנו, נעשה את רצונו של מארחו

ובדף קמח: מכאן אוליפנא, דמאן דאיהו בביתיה, יסדר אורחיה ועובדיה פרעותיה. אי מזמנין ליה, נעביד רעותיה דאושפיזיה, כמה דמסדר עלוי. דהא דוד אחלף לינאי וסדר פחגי, וקודשא בריך הוא אוקים מלה פרעותיה. **תרגום:** מכאן למדנו, שמי שהוא בביתו, יסדר דרכו ומעשהו כרצונו. **אם מזמינים אותנו, נעשה את רצונו של מארחו** כמו שמסדר עליו. (וכן הוא בגמרא הקדושה פסחים פו: כל מה שיאמר לך בעל הבית עשה)

וְתַפְּלֵל לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ שְׂשׂוּכָה לְקַיִים אֶת מַה שְּׁלֵמְדֵנוּ, וְכִדְאֵי לְהַתְפַּלֵּל דְּרָךְ תַּחֲנוּנִים וּבְכָל וְשִׁבְרָה וְנִדְרָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אִם יֵאָרְזוּ אוֹתֵי, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׁתַּלְּכֵנִי בְּכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל בְּנִיךָ אֱהוֹבֶיךָ הַקְדוּשִׁים לַעֲשׂוֹת אֶת רָצוֹן הַמֶּאֱרֹז.

פסוק יח: וַיֹּאֲהֵב יַעֲקֹב אֶת רַחֵל. לא זכיתי לדעת מדוע. (עין בזהר הקדוש בראשית קנג:, ושאלתי על דרך הפשט)

ישתדל למצא עצות ותחבולות לזכות לאהבת התורה באמת

פסוק כ: וַיְהִי בְעֵינָיו כְּנָמִים אֲחָדִים בְּאַהֲבָתוֹ אֹתָהּ: הַקְשׁוּ הַמִּפְרָשִׁים אֲדֹרְבָא כִּיּוֹן שֶׁאֵהָב אוֹתָהּ הִיוּ צְרִיכִים לִהְיוֹת בְּעֵינָיו כְּהִרְבָּה שֵׁנִים, וּתִירְצוּ שֶׁהַכוֹנָה עַל קוֹשֵׁי הַשְּׁעָבֹד שֶׁכֹּאֲשֶׁר הָאָדָם אוֹהֵב אִיזָה דְּבַר אֵינוֹ מְרִיגֵשׁ אֶת הַקּוֹשֵׁי כֹאֲשֶׁר מִשְׁתַּדֵּל לַהֲשִׁיגוֹ.

בעזרת השם יתברך מכאן למדנו שראוי להשתדל למצא ולקיים את העצות ואת התחבולות לזכות לאהבת התורה באמת ועל ידי זה לא ירגיש קושי בעמל התורה. (וגם יהנה מהלימוד)

וְתַפְּלֵל לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ שְׂשׂוּכָה לְקַיִים אֶת מַה שְּׁלֵמְדֵנוּ, וְכִדְאֵי לְהַתְפַּלֵּל דְּרָךְ תַּחֲנוּנִים וּבְכָל וְשִׁבְרָה וְנִדְרָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּלְּכֵנִי בְּכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוֹבֶיךָ הַקְדוּשִׁים לְמַצֵּא וּלְקַיִים אֶת הַעֲצָתָהּ וְאֶת הַתַּחְבּוּלוֹת לְזִכּוֹת לְאַהֲבַת הַתּוֹרָה בְּאַמְתָּהּ, וּבִזְכוּתָהּ זֶה לֹא יִהְיֶה קָשָׁה לִּי לַעֲמוֹל בַּתּוֹרָה יוֹמָם וּלְלֵילָה כְּפִי כּוֹזֵי תַּמִּיד כֹּל יְמֵי חַיִּי.

היות ששלטון הרשעים חסרי הדעת בארץ הקודש מנסים בכל כוחם להלחם בעולם התורה, ולא זכו לדעת שהשמירה על תושבי ארץ ישראל והצלחת הלחימה היא רק על ידי עסק התורה וכדברי חז"ל הקדושים במסכת מכות (דף י.). אמר רבי יהושע בן לוי מאי דכתיב עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים מי גרם לרגלינו שיעמדו במלחמה, שערי ירושלים שהיו עוסקים בתורה, ואמרו חז"ל הקדושים אין כוחם של ישראל אלא בפייהם, (עין זהר הקדוש פרשת וישלח דף קעח. ד"ה וְיִשְׂרָאֵל לִית לֹוֹן תּוֹקְפָא) על כן כמה אברכים כתבו תפילה להצלת הדור מגזירות השמד.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׁתַּלְּכֵנִי בְּכָל עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנִיךָ אֱהוֹבֶיךָ הַקְדוּשִׁים, לְקַבֵּל עָלַי עֲלָמָם בְּכָל יוֹם עוֹל תּוֹרָה בְּאַמְתָּהּ, וּתְעַזְרֵם לְהַזְזִית בַּתּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה בְּכָל יוֹם, יוֹמָם וּלְיָלָה, כְּפִי כּוֹזֵם, לְשֵׁם שְׁמַיִם, בּוֹשֵׁק גָּדוֹל, בְּרִצְיוֹנָהּ, בְּשִׁמּוּזָהּ, בְּקְדוּשָׁהּ, וְעַל מִנְּת לְקַיִים, וּבִזְכוּתָהּ זֶה תַּעֲבִיר גְּזִירוֹת הַמִּשְׁלָלָה לְכַמּוֹד אֶת בְּנֵי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל לְיִמּוּדִים אֲסוּרִים, וּלְקִזּוֹת אוֹתָם לְעֵבָא, (וּבִפְרָט אֶת פְּלוֹנִיזָה בְּלוֹבֵת פְּלוֹנִיזָה) הֵיוּ לֹא תַהֲיֶה, שֶׁהָיָה גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ כְּמֹה קִילְכּוֹכִים לִזְרָאִיִּים יֵשׁ בְּגִזְרֹת שְׁמוֹד אֹלוּ, וְיִהְיֶה רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׁתַּבְּטֵל בְּרוּזְמִיךְ הָרַבִּים אֶת הַגְּזִירוֹת הָאֵלוּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְיִהְיֶה רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׁתַּעֲזֹר לְכָל בֶּנִיךְ אֱהוֹבֶיךָ הַקְדוּשִׁים שֶׁיִּהְיוּ אוֹהֲבִים, וּמַכְבֵּדִים, וִירָאִים זֶה מִזֶּה, וְיִתְרַזְזֻקוּ בַּתְּכֵלִית הַרְיוּזוֹק מִשְׁנֵאת זִינָם, וּמִמּוֹזְלוּקָתָהּ, וּמִבְּזוּי תַּלְמִידֵי זֻכְמִים, וּבִזְכוּתָהּ זֶה לְזִכּוֹת בְּקִרְבָּה שְׁתַּעֲבִיר מִמְּשַׁלָּתָהּ יְדוּן מִן הָאָרֶץ, וְתִגְלֹה כְּבוֹד מְלָכוּתָהּ עָלֵינוּ מְהֵרָה, בְּהַתְנַחֲלוֹת מְשִׁיחוֹ צִדְקָנוּ, וְנִפְּסָה לְבָנֵינוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְלְגִאֲלָהּ הַשְּׁלָמָה, בְּרוּזְמִים וּבְזִסְדִּים גְּמוּרִים פְּשׁוּטִים וּבְמִגְלִים, בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ.

בחור יקר! קיבלת צו התיצבות?

למידע, יעוץ משפטי ולעזרה טלפן עכשיו

לאגודת בני הישיבות 02-31-32-140

לע"נ מרים בת עישה ע"ה לבית משפחת מסס נהנית מהעלון? הזכות שלך לסייע בהוצאות הדפוס, ניתן להקדיש לרפואה ולעילוי נשמת יקירך וכו' טלפן: 05484-67-992. או בנדרים פלוס קרנות פותח את ידיך קרן 253 מזמור לאסף. כדאי להניח קופה בבית ובכל יום לתרום כפי היכולת. לשמיעת שיעורים מרתקים ומחזקים: **073-371-82-54** זהר הקדוש בגירסא: שלוחה 12. סיפורי צדיקים מאוד מחזקים בשלוחה 7. חיזוקים הנהגות ותפילות לבנות ישראל שלוחה 37. ניתן לרכוש את הספר מזמור לאסף על מסכתות סוכה ביצה ראש השנה (כ330 לקחים ותפילות מתוך הגמרא) בטל הנייל, בבקשה להשאיר הודעה ברורה ומפורטת בתא הקולי. תזכו לכל הברכות.